

Urgeat, & curas poscant incerta supernas
 Fata hominum, Divos huc æthere cogit ab omni,
 Conciliumque Deum hic celebrat: nec flectitur orbis
 Interea celer adsueta vertigine; at ipsam
 Hæc humilem propior terram pars despicit una.
 Nec cultum mirere loci, qui numina tanta
 Excipiat, summi majestatemque Tonantis.
 At subitum adsueto majus jubar emicat, ipse
 Cum tanto Divum cœtu comitatus ab alto
 Advenit, ingrediturque locum Regnator olympi.
 Nunc tamen & solito longe magis omnia fulgent,
 Pompæque nobilior, Divumque frequentia major
 Cernitur: ipse Deos jussit pater esse frequentes,
 Ac magnum celebrare diem, quo fata recludat
 Grandia, & æternos demum expleat orsa per annos.
 Adriacis Regina potens exsurgit ab undis
 Urbs opibus pollens, & nobilitate vetusta,
 Neptuni fabricata manu, Neptunia sedes.
 Illam & libertas primo sibi legit ab ortu
 Instabilem fixura pedem, æternosque per annos
 Servatura locum, ac terris magis omnibus unam
 Excoluit. Meritis tantam quid laudibus urbem
 Persequar? Heroum populus nutritur ibidem,
 Et quotquot numerat conscriptos Curia Patres,
 Tot numerat summo dignissima Numina olympo.
 Mirantes tuimur, petimusque exempla secuti
 Cœlicolæ, Venetum sapientia tanta Senatum
 Adtollit cœlo, & Dis immortalibus æquat.
 Interea Soboles crescit numerosa futuri
 Spes ævi, & patriæ columnen, quæ possit avosque,
 Et magnos æquare patres, feriemque nepotum
 His dignam, atque illis omnes transmittat in annos.
 De genere hoc quantus vernanti floret in ævo
 Corarides juvenis! non illo insignior alter